

Република Србија
ПРИВРЕДНИ СУД У БЕОГРАДУ
Посл. бр. 5 Ст 203/2025
27.01.2026. године
Београд
Масарикова бр. 2

ПРИВРЕДНИ СУД У БЕОГРАДУ, стечајни судија Боровоје Миљковић одлучујући о предлогу предлагача Република Србија – Привредни суд у Београду, МБ: 17772708, ПИБ: 106398727, кога заступа Државно правобранилаштво из Београда, ул. Косовска бр. 31, за покретање стечајног поступка над стечајним дужником „TELEPARTNER“ д.о.о. Јагњило, ул. Стражевичка бб, МБ: 06039618, ПИБ: 101960857, донео је, дана 27.01.2026. године, следеће:

РЕШЕЊЕ

I УСВАЈА СЕ предлог предлагача Република Србија – Привредни суд у Београду, МБ: 17772708, ПИБ: 106398727 за покретање стечајног поступка над стечајним дужником „TELEPARTNER“ д.о.о. Јагњило, ул. Стражевичка бб, МБ: 06039618, ПИБ: 101960857.

II ОТВАРА СЕ стечајни поступак над стечајним дужником Привредно друштво „TELEPARTNER“ д.о.о. Јагњило, ул. Стражевичка бб, МБ: 06039618, ПИБ: 101960857.

III УТВРЂУЈЕ СЕ постојање стечајног разлога – трајнија неспособност плаћања.

IV Именује се за стечајног управника Алекса Нађ из Београда, ул. Улцињска бр. 1а, број лиценце: 155-2162.

V ПОЗИВАЈУ СЕ повериоци да у року од 60 дана од дана објављивања огласа о отварању поступка стечаја над стечајним дужником у „Службеном гласнику РС“ пријаве Привредном суду у Београду своја обезбеђена и необезбеђена потраживања.

VI ПОЗИВАЈУ СЕ дужници стечајног дужника да испуне своје обавезе према стечајној маси.

VII ОДРЕЂУЈЕ СЕ прво поверилачко рочиште на коме ће се

расправљати о извештају о економско-финансијском положају стечајног дужника за 05.03.2026. године, у 11,00 часова, које ће се одржати у Привредном суду у Београду, Масарикова бр. 2, у судници бр. 301, спрат III.

VIII ОДРЕБУЈЕ СЕ испитно рочиште које ће се одржати дана 12.03.2026. године, у 11,00 часова, у Привредном суду у Београду, ул. Масарикова бр. 2, у судници бр. 301, спрат III.

IX Оглас о отварању поступка стечаја над стечајним дужником објављен је на огласној табли суда дана 30.01.2026. године.

Образложење

Поверилац је 15.04.2025. године поднео суду предлог за покретање стечајног поступка против насловљеног дужника. Истакао је да је дужник у потпуности обуставио плаћања у непрекидном трајању дужем од 30 дана, као и да у својству таксеног обвезника има неизмирена потраживања према Привредном суду у Београду која на дан 14.04.2025. године износе 7.768.126,56 динара. У том погледу је указао да је шеф рачуноводства Привредног суда у Београду саставио службену белешку дана 18.03.2025. године у којој је констатовано да укупно задужење на име неплаћених судских такси по свим предметима у којима је дужник странка у поступцима који се воде пред Привредним судом у Београду износи 7.768.126,56 динара. Предложио је да се за стечајног управника именује Алекса Нађ из Београда, ул. Улцињска бр. 1а, број лиценце 155-2162. Предложио је да се отвори стечајни поступак над дужником, с обзиром на то да су за то испуњени услови.

Уз предлог је доставио: Допис стечајног управника „Керамика Младеновац“ а.д. – у стечају од 14.03.2025. године са прилозима, Допис стечајног управника „ИНТЕР-ГАС“ до.о. – у стечају од 05.03.2025. године, Извод НБС о стању блокаде дужника од 05.03.2025. године и службену белешку шефа рачуноводства Привредног суда у Београду од 18.03.2025. године са прилозима у виду извода задужења такси из електронске евиденције о статусу предмета у којима је дужник странка у поступку.

Решењем Привредног суда у Београду Ст 79/2025 од 16.04.2025. године, у првом ставу је покренут претходни стечајни поступак ради утврђивања разлога за покретање стечајног поступка према Привредном друштву „TELEPARTNER“ д.о.о. Јагњило, ул. Стражевичка бб, МБ: 06039618, ПИБ: 101960857. Ставом другим је наложено предлагачу да у року од 5 дана од пријема овог решења уплати на име предујма за покривање трошкова покретања поступка стечаја износ од 50.000,00 динара.

Службеном белешком од 15.05.2025. године суд је утврдио да је у рачуноводству суда евидентирана уплата предујма по инструкцијама садржаним у решењу Привредног суда у Београду Ст 79/2025 од 16.04.2025. године и о томе је прибављен извод задужења финансијске картице за број предмета 79/2025.

Дужник се на поднети предлог за отварање стечаја изјаснио поднеском од 10.06.2025. године и то тако што је сматрао да исти не садржи пуно пословно име предлагача и дужника, као и да Република Србија никако не може бити овлашћени предлагач из разлога што није поверилац дужника, односно дужник

нема никаквих обавеза према Републици Србији. Даље је навео да уз предлог нису достављени документи из којих се може утврдити врста и основ потраживања предлагача, будући да су у Допису стечајног управника „Керамика Младеновац“ а.д. – у стечају од 14.03.2025. године са прилозима и Допису стечајног управника „ИНТЕР-ГАС“ до.о. – у стечају од 05.03.2025. године унети неистинити подаци, док службена белешка од 18.03.2025. године није сачињена на меморандуму, није протоклисана и није оверена, док се по својој садржини у њој не спомиње дужник. Указао је да нема доказа о томе ко је, када и којим актом овластио Државно правобранилаштво да поднесе предлог за отварање стечаја над дужником, осим дописа стечајног управника „Керамика Младеновац“ а.д. – у стечају од 14.03.2025. године, при чему је Привредни суд у Београду правно лице јер има свој матични број и ПИБ, па је предлог за отварање стечаја поднет од стране неовлашћеног лица. Тврдио је да предлог за покретање стечаја против дужника представља злоупотребу овлашћења из разлога што је поднет као средство за елиминацију дужника из одбора поверилаца „Керамика Младеновац“ а.д. – у стечају. Истакао је и да Привредни суд у Београду има двоструку улогу и као предлагач и као одлучујући орган, због чега је истакао захтев за делегацију надлежности у смислу чл. 66-71. ЗПП, као и захтев за изузеће свих судија Привредног суда у Београду, при чему је тврдио и да у списима предмета нема доказа о томе да је уплаћен предујам трошкова стечајног поступка.

Решењем Ст 79/2025 од 21.06.2025. године усвојен је предлог за делегацију надлежности дужника садржан у поднеску од 10.06.2025. године, па су списи предмета достављени Врховном суду ради доношења одлуке о таквом захтеву.

Решењем Врховног суда Р 253/2025 од 24.07.2025. године одбијен је захтев Привредног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у предмету тог суда Ст 79/2025

Након тога предмет је заведен под новим бројем Ст 203/2025, а у даљем току поступка дужник је навео да судске таксе представљају јавни приход Републике Србије, односно не представљају облигационо потраживање, због чега се њихова наплата врши у посебном режиму и да се доказ о томе већ налази у списима предмета као прилог уз предлог за отварање стечајног поступка. Навео је да суд не располаже средствима од наплаћених судских такси, односно нема статус повериоца, при чему је износ судски такси већ обухваћен принудном наплатом, због чега се покушава паралелно са постојећим инструментима јавне наплате остварити износ судски такси. Указао је да стечај не може служити као средство за наплату судских такси, као и да у списима нема доказа о томе да је дошло до стварног преноса новчаних средстава са једног рачуна на други, већ само интерна књиговодствена картица о наводном прекњижавању, при чему је одлука о претходном стечајном поступку донета наредног дана по подношењу предлога. Предложио је да се стечајни поступак обустави због непостојања доказа о уплати предујам трошкова стечајног поступка, односно да се предлог одбаци или одбије.

На рочишту ради расправљања о постојању разлога за отварање стечајног поступка одржаном дана 27.01.2025. године, предлагач је остао у свему код предлога за покретање стечајног поступка. На означеном рочишту суд је констатовао да је увидом у извод са сајта Народне банке Србије – претрага дужника у принудној наплати утврдио да је на дан 27.01.2026. године рачун дужника у непрекидној блокади укупно 1827 дана, за укупан износ блокаде од 9.168.018,51 динара, као и да је увидом у електронску евиденцију

овог суда путем АВП програма утврдио да постоји задужење дужника по основу неплаћених судских такси у предметима П 2434/15, П 2432/15, П 1251/16, П 2433/15, ИИ 38/19, П 6327/18, П 6330/18, ИИ 1352/19, ИИ 1786/19, ИИ 2092/19, П 7925/21, П 110/23, П 2601/22 у укупном износу од 7.768.126,56 динара, те да су све таксе означене у статусу принудне наплате на начин како је то опредељено и у изводима о електронској евиденцији предмета који су достављени уз предлог за отварање стечаја. На рочиште од 27.01.2025. године није приступио дужник, иако је био уредно позван.

Након што је утврдио наводе из приложених доказа и пошто је уплаћен предујам, суд је на рочишту утврдио да је предлог за покретање стечајног поступка над стечајним дужником уредан и основан.

Из достављених доказа произлази да на страни стечајног дужника постоји стечајни разлог трајнија неспособност плаћања. На основу расположивих извода из електронске евиденције у предметима П 2434/15, П 2432/15, П 1251/16, П 2433/15, ИИ 38/19, П 6327/18, П 6330/18, ИИ 1352/19, ИИ 1786/19, ИИ 2092/19, П 7925/21, П 110/23, П 2601/22 утврђено је да дужник има неизмирене обавезе по основу судских такси у укупном износу од 7.768.126,56 динара према стечајном повериоцу, овде предлагачу. Постојање оваквог таксеног задужења потврђено је и непосредном провером стечајног суда на рочишту одржаном дана 27.01.2026. године. Статус сваке појединачне таксене обавезе указује да се оне налазе у поступку принудне наплате, а што се произлази и из извода из претраге дужника у принудној наплати достављене уз предлог за отварање стечаја, будући да су у колони „број решења“ за сваки поједини основ принудне наплате евидентирани управо бројеви предмета који су претходно спецификовани. Такође, из Извода са сајта Народне банке Србије – претрага дужника у принудној наплати утврђено је да је на дан 27.01.2026. године рачун дужника у непрекидној блокади укупно 1827 дана, за укупан износ блокаде од 9.168.018,51 динара, а што је суд утврдио на рочишту одржаном дана 27.01.2026. године.

Имајући у виду наведено, суд је утврдио да је дужник потпуно обуставио сва плаћања у непрекидном трајању од преко 30 дана, те да на страни стечајног дужника постоји стечајни разлог трајнија неспособност плаћања из одредбе члана 11. став 2. тачка 1. у вези става 3. тачка 2. Закона о стечају.

Приликом доношења одлуке суд је узео у обзир наводе дужника који се односе на евентуално постојање неуредности предлога за отварање стечаја у погледу ознаке предлагача и противника предлагача, али налази да они нису основани. Овакво становиште заснива се на томе што предлог за отварање стечаја мора да садржи пословно име и адресу противника предлагача, као дужника, и предлагача у својству стечајног повериоца или његовог заступника. Предлог за отварање стечаја је у конкретном случају садржао ове податке, будући да је садржао пословно име и адресу законског заступника предлагача, као и пословно име и адресу противника предлагача, као дужника. Као предлагач је правилно означена Република Србија – Привредни суд у Београду, будући да Привредни суд у Београду јесте државни орган судске власти који се оснива законом и нема својство правног лица у смислу чл. 7. Закона о уређењу судова. На такав начин Привредни суд у Београду представља орган Републике Србије који не располаже сопственом имовином у смислу чл. 86. ст. 1. Закона о уређењу судова, па је као такав и морао бити означен у предлогу за отварање стечаја. При томе, није од утицаја околност да Привредни суд у Београду располаже матичним бројем и ПИБ-ом, све из разлога што је оваквом врстом евидентирања само по себи не стиче својство правног лица, већ такво својство

мора бити законом утврђено. Такво утврђење за Привредни суд у Београду изостаје. Како је странка у поступку Република Србија – Привредни суд у Београду, то је она правилно заступана од стране Државног правобранилаштва у смислу чл. 11. ст. 1. Закона о државном правобранилаштву, што представља законом прописани основ за предузимање радњи заступања, без потребе за било каквим посебним овлашћењем.

Нису основна ни наводи којима се оспорава активна легитимација Републике Србије поводом потраживања које је обухваћено предлогом за отварање стечаја. Како је то већ претходно наведено, такво потраживање у корелацији је са таксеним обавезама дужника које су настале у поступцима пред Привредним судом у Београду и то П 2434/15, П 2432/15, П 1251/16, П 2433/15, ИИ 38/19, П 6327/18, П 6330/18, ИИ 1352/19, ИИ 1786/19, ИИ 2092/19, П 7925/21, П 110/23, П 2601/22. Таксена обавеза представља приход буџета Републике Србије у смислу чл. 51. ст. 1. Закона о судским таксама. У таквој ситуацији за предметне таксене обавезе постоји активна легитимација Републике Србије. У том смислу испостављају се као тачне тврдње дужника о томе да суд не може бити поверилац таксене обавезе, али и из разлога што суд као државни орган не располаже засебним правним субјективитетом у односу на Републику Србију. Све таксене обавезе дужника представљају једино и искључиво обавезе према Републици Србији која је као таква и имала својство учесника у поступку.

Везано за тврдње дужника којим се врши оцена доказа на којима је заснован предлог за отварање стечаја, оне заснивају на оцену тачности Дописа стечајног управника „Керамика Младеновац“ а.д. – у стечају од 14.03.2025. године са прилозима и Дописа стечајног управника „ИНТЕР-ГАС“ до.о. – у стечају од 05.03.2025. године. Овим дописима заступници означених трећих лица обратили су се Судској управи Привредног суда у Београду, односно поступајућем стечајном судији у предмету Привредног суда у Београду Ст 298/19. Околности које су у њима наведене нису од утицаја на одлуку поводом предлога за отварање стечаја, па ни тачност чињеница која је паушално доведена у питање наводима предлагача не може бити од утицаја на околности које утичу на оцену стечајног разлога по поднетом предлогу у овој правној ствари. Такође, оспоравање службене белешка од 18.03.2025. године сачињене од стране шефа рачуноводства Привредног суда у Београду у погледу начина и изгледа форме на који је сачињена није од утицаја из разлога што дужник не доводи у питање њену садржину, а иста је заснована на изводима о стању неплаћених таксених обавеза дужника према званичној електронској евиденцији и са њима представља једну целину.

Без утицаја су и наводи дужника којима изражава сумњу у пристраност за поступање у овом стечајном поступку који се свде на разлоге због којих је у конкретном стечају определио и захтев за делегацију надлежности, с обзиром на то да је Привредни суд у Београду био издавалац налога за плаћање судских такси у корист повериоца који је поднео предлог за отварање стечаја. У односу на истакнуте разлоге за делегацију надлежности овај суд је донео решење Ст 79/2025 од 21.06.2025. године тако што је захтев за делегацију надлежности усвојио и списе предмета доставио Врховном суду на даље одлучивање. Међутим, тако опредељени захтев за делегацију надлежности одбијен је решењем Врховног суда Р 253/25 од 24.07.2025. године. Након овакве одлуке по захтеву за делегацију надлежности поступајући суд не располаже даљим разлозима којима би могао да искључи своје поступање у конкретном стечају по поднетом предлогу за отварање поступка стечаја у смислу чл. 5. ст. 2.

Закона о уређењу судова. У погледу захтева за изузеће свих судија Привредног суда у Београду садржан у поднеску од 10.06.2025. године донето је решење в.ф. председника суда Привредног суда у Београду Су VII-39 бр. 49/2025-1 од 17.11.2025. године којим је такав захтев одбачен.

Даље, нису основани ни наводи дужника у делу којим се суштински указује на то да предујам трошкова није уплаћен у овој правној ствари. Ово из разлога што је провером у рачуноводству овог суда утврђена да су ови трошкови у износу и по инструкцијама одређеним Решењем Привредног суда у Београду Ст 79/2025 од 16.04.2025. године евидентирани на засебном финансијском конту овог суда. Наведено је констатовано и службеном белешком од 15.05.2025. године.

Тврдње дужника о томе да је предлогом за отварање поступка стечаја над њим обухваћена таксена обавеза према њему и да је у том случају искључена могућност вођења поступка стечаја ради наплате ток потраживања нису основани. Поступак наплате судских такси уређен је одредбама чл. 37.-41. Закона о судским таксама. Одредбом чл. 41. Закона о судским таксама прописано је овлашћење суда да донесе решење којим ће утврдити износ неплаћене таксе које ће потом доставити банци код које се води рачун таксеног обвезника, односно организацији за принудну наплате. На описани начин је у конкретном случају и поступљено, а према стању у списима из извода из електронске евиденције суда и навода самог дужника. Таксена обавеза подразумева постојање таксеног дужника и таксеног повериоца, као и претходно одмерени износ таксене обавезе. Дакле, ради се о новчаном потраживању које се законом утврђује и чији је поверилац унапред одређен. Овлашћени подносилац предлога за отварање стечаја у смислу чл. 55. Закон о стечају идентификује се субјекат који има својство повериоца према дужнику у односу на кога је такав предлог усмерен. Својство повериоца није ограничено на врсту и природу потраживања које оно у конкретном случају мора имати, односно такво потраживање може се идентификовати без обзира на основ из кога је оно настало. Уколико је за поједину врсту потраживања, посебним прописом, као што је то у конкретном случају Закон о судским таксама, прописана и одређени механизам наплате таквог потраживања, то уједно не значи да су други поступци наплате овим искључени. Напротив. Између поступка наплате потраживања постоји међусобни однос паритета и у том погледу поверилац, овде предлагач, овлашћен је да предузме једну или више радњи које имају за циљ остваривање правне заштите у погледу исходавања наплате судских такси. То су разлози због којих је предлагач био овлашћен да поднесе предлог за отварање поступка стечаја у циљу наплате потраживања на име доспелих, а неплаћених судских такси, иако је претходно покренут поступак њихове принудне наплате, при чему је такво своје потраживање учинио вероватним. У овој ситуацији се не може резоновати о постојању било какве злоупотребе подношења предлога за отварање стечаја, будући да је сваки субјекат овлашћен да започне поступак стечаја уколико сматра целисходним да овим путем оствари правну заштиту, при чему је свакако овлашћен да оцени испуњеност услова за отварање стечаја, односно постојање стечајног разлога.

Имајући у виду све наведено, суд је усвојио предлог предлагача за отварање стечајног поступка и отворио стечајни поступак над стечајним дужником, на основу одредаба члана 55. став 2. и члана 69. став 1. Закона о стечају, како је одлучено у ставу I, II и III решења.

Избор стечајног управника суд је извршио на основу одредбе члана 20. став 1. и став 2. Закона о стечају, а у вези са чланом 56. ст. 2. и чланом 70. став

1. тачка 4. Закона о стечају, те одлучио као у ставу IV изреке решења.

Одлука у ставовима V, VI, VII и VIII изреке решења донета је сагласно члану 70. и члану 71, а у вези са чланом 36. став 1. и чланом 72. Закона о стечају.

Одлука у ставу IX изреке решења, донета је у складу са чланом 70. став. 1. тачка 9. Закона о стечају.

Поука о правном леку:

Против овог решења може се изјавити жалба Привредном апелационом суду у Београду у року од 8 дана од дана објављивања решења на огласној табли суда, односно од дана достављања решења, а преко овог суда.

 Стечајни судија
Боривоје Миљковић, с.р.
за тачност отправља